

ghidușii; care însă, nu trebuie îngăduite. Mai este încă ce-va de însemnatu la ursu: de are elu ce mânca, mănâncă și âmbă vesel; dar' érna, când nu află hrană în codru, se vără în coliba sa, ce ș'o face din frunđari și crengi, și dórme câte șese, ba altă-dată și câte două-spre-đece săptămâni necontentitu. Ce somnorosu mai este ursulu!

31. Leulu. Leulu este celu mai tare d'între animale. Curiagiulu seu celu mare și generositatea sa de a nu ataca pe nimeni fără causă, i-a datu numele de împăratulu animaleloru. Leulu este de mărimea unui vițelu. Are o cómă mare, care atîrnă pe spete; códa lungă și la virfu ca o măciucă. Fruntea lui e lată și are nisce virci séu încrêțituri încurmeđișu. Gura sa e fôrte largă și înarmată cu 14 dinți grozavi, cu care e în stare a rupe și ósele cele mai tari. Asemine are limbă mare și fôrte aspră, în câtu se pare acoperită cu nisce zimți; cu cari, dacă aru linge pe cine-va pe mână, i-ar' jupi pelea. Picióarele leului suntu scurte și fôrte țepine; ér' labele lui, suntu înarmate cu nisce unghii cârjoete, ca nisce cãrlige fôrte ascuțite, pe cari le întinde și strânge după voință. Leulu are âmbletulu încetu și mârțetu; dar' când gonesce prada, alérgă cu o iuțelă fôrte mare. Locurile unde póte vețui leulu, suntu țerele călduróse a le Asiei și Africei. Elu nu atacă pe nimeni nici-odată, de câtu atunci, când este strîmtoratu de fóme, séu când ilu supără cine-va. Atunci se încruntă grozavu; ochii i se facu ca jarateculu; din gură îi esă spumă; bate pãmêntulu cu códa și urlă atâtu de tare, în câtu sémănă cu urlletulu tunetului celui mai grozavu, de se cutremură locurile acele. În acéstă stare, leulu nu se teme de nimicu, fie ori câtu de mare numerulu ómeniloru; căci elu se repede cu o furie grozavă și vai! de acea ființă nenorocită, care cade atunci în ghiarele lui.

Ieulu vede nóptea ca și ziua, întocmai precum vede mița. Elu dórme fôrte pușinu; și de celu mai micu sgomotu, se descéptă. Tóte animalele au frică de leu și fugu cându-lu vedu. De aceea elu, când se află strîmtoratu de fóme, este silitu a se ascunde într'unu tufișu, unde ascéptă să trecă vr'o momiță, vr'o cămilă séu altu animalu; și trecêndu, se repede în dată, incolătăcesce códa în jurulu animalului și ținêndu-lu cu picióarele, îi suges sângele. D'între animale, numai elefantulu este în stare a se împrotivi leului; de și mai totu-de-a-una leulu este învingătoru. De șerpi,